

สวัด หรือ หวาน (เครื่องใช้ในครัวไฟปักษา)

หากกล่าวถึงเครื่องใช้ในครัวไฟปักษาได้ชนิดหนึ่งที่ใช้นี่ข้าวเหนียวในสมัยอดีตนั้น มีภานุชนิดหนึ่งที่ทำด้วยหม้อดินเผาไว้ในครัวเรือน รูปร่างจะคล้ายหม้อสองใบวางซ้อนกัน ภาชนะชนิดนี้ ชาวบ้านในอดีtreยกว่า หวาน หรือ หวาน ใช้นี่ข้าวเหนียว โดยเฉพาะในแบบภาคใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลา พัทลุง จะใช้อุปกรณ์ในการนึ่งข้าวเหนียวที่เรียกว่า "สวัด" หรือ "หวานนึ่งเหนียว" เป็นหม้อดิน 2 ชั้น ตรงกลางระหว่างชั้นมีลักษณะคอด เอา ชั้นล่างไว้ใส่น้ำ ชั้นบนไว้ใส่ข้าวเหนียว โดยมีแผ่นดินเผาที่เจาะเป็นรูๆ กันไว้ไม่ให้ข้าวเหนียวร่วงลงไปในน้ำ การหุงข้าวเหนียวเป็นสิ่งที่นิยมใช้กันในเรื่องราวของวัฒนธรรมอาหาร เช่น การนึ่งข้าวเหนียวใช้ในงานพิธี การบAPTikoในครัวเรือน การประกอบอาชีพทำการค้าขาย สวัดเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ใช้ในการทำอาหารประเพณีการนึ่ง ทำให้เกิดลักษณะของคุณค่าทางอาหารและโภชนาการได้เป็นอย่างมาก การประกอบอาหารด้วยวิธีนี้ นอกจากจะให้คุณค่าทางโภชนาการแล้ว ยังเป็นการถ่ายทอดภูมิปัญญาสืบสานกันมาตั้งแต่โบราณต่อไป ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงรูปทรงหรือวัสดุจากเดิมที่ทำด้วยหม้อดินเผามาเป็นวัสดุจากธรรมชาติ อลูมิเนียม หม้อไฟฟ้า การประกอบอาหารโดยวิธีการนึ่งก็ยังคงมีประสิทธิภาพและง่ายสะดวกต่อผู้บริโภค

พจนานุกรม ฉบับบัณฑิตยสถาน (2542) ระบุ หวาน ของชาวปักษา ทำด้วยดินเผา เป็นหม้อทำด้วยถักขยะคล้ายคนเอวคอด มี 2 ชั้น ชั้นล่างทำเป็นรูปหม้อ ปากสอบเข้า ส่วนชั้นบนปั้นให้ปากผายออกมีฝาครอบระหว่างชั้นทั้งสองของหม้อทำเป็นแผ่นดินเผากลม ๆ บางๆ เจาะเป็นรูไว้หลายรู สามารถดูดเข้าออกได้ วางแผ่นดินเผาที่มีรูนี้คืนหม้อชั้นบนกับชั้nlانล่างไว้ หม้อชั้นล่างบรรจุน้ำที่จะใช้ต้ม ส่วนชั้นบนเหนือแผ่นดินเผาที่มีรูนี้วางผ้าขาวบาง ๆ และไว้ของที่จะนึ่ง เช่น ข้าวเหนียว เป็นต้น ชาวปักษาเรียกว่า "หวาน" หรือ "สวัด" หรือ "หวานนึ่ง"

สอดคล้องสารานุกรมวัฒนธรรมไทยภาคใต้ "ได้ให้ความหมายของคำว่า หวาน คือ หวาน เป็นภานุชนิดดินเผาอย่างหนึ่งใช้สำหรับนึ่งของ โดยปกติใช้นี่ข้าวเหนียว ทำเป็น 2 ตอนติดกัน ตอนล่างเป็นหม้อนึ่ง สำหรับต้มน้ำให้เดือดพุ่ง จโนน้ำร้อนผ่านทะลุเพดานขึ้นไปยังส่วนบนทางรูเจาะที่มีลักษณะคล้ายรังผึ้ง ส่วนบนทำหน้าที่คล้ายลังดึง มีรูปทรงคล้ายกระบอกที่มีปากผายออกสำหรับใส่ข้าวสารที่จะนึ่ง มีฝาปิดอยู่อีกชั้นหนึ่งเพื่อกันไอน้ำร้อนให้หมุนเวียนอยู่ภายในจนกว่าข้าวเหนียวจะสุก โดยวิธีนี้จะทำให้ข้าวเหนียวที่ได้จากการนึ่งด้วยสวัดไม่เปียกและ

นอกจากใช้สวัดนึ่งข้าวเหนียวทั่วไปแล้ว นิยมใช้สวัดเป็นเครื่องประกอบพิธีตั้งสวัดฤกษ์ในงานมงคล โดยเฉพาะในงานแต่งงาน แหล่งผลิตสวัดที่มีชื่อเสียงในอดีต คือ บ้านสิงห์หม้อ อำเภอสิงห์บุรี และบ้านเกาะเยอ อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี ดังปรากฏในบัญชีสิ่งของที่เจ้าพระยาวิเชียรศรี (เม่น ณ สงขลา) ผู้สำเร็จราชการเมืองสงขลา จัดส่งไปยังกรุงเทพฯ ในงานสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ครบร้อยปี ว่า "หวานนึ่งข้าวเหนียว 12 ใบ ราคาร้อยละ 6 เหรียญ 5 ก้อน ขายกันในเมืองนอกเมือง" (สุธิงค์ พงศ์ไฟบูลย์)

คุณค่าของอาหาร

ชาวบ้านในอดีตส่วนใหญ่ทานข้าวจ้าวเป็นหลักและรสชาติอาหารมีความเผ็ดร้อนมาก ดังนั้น หลังจาก รับประทานอาหารควรหวานเรียบร้อยแล้ว มักจะตามด้วยขนมหวาน ซึ่งเป็นที่นิยมของชาวใต้ โดยขนมหวานหรือ อาหารว่าง ได้แก่ ข้าวเหนียวนึ่งรับประทานร่วมกับน้ำแกงกะทิ เช่น ข้าวเหนียวคำ ข้าวเหนียวทุเรียน ข้าวเหนียวถั่ว เทียม-ถั่วคำ ขนมต้ม เป็นต้น เพื่อทำให้อิ่mor่อร่อยมากยิ่งขึ้น หรือแม้แต่การนึ่งข้าวเหนียวเพื่อใช้ประโยชน์ในงานด้าน ประเพณีหรือพิธีการสำคัญต่างๆ เช่น งานกินเนื้อยา (แต่งงาน) งานบุญ งานบวช ฯลฯ

การปรุงอาหารโดยการใช้สวัด คือ การปรุงอาหารประเภทนี้ เป็นกระบวนการที่ผ่านความร้อนจาก火炎 โดยตรงที่ได้จากการระเหยของการต้มน้ำให้เดือดอย่างต่อเนื่อง โดยวัตถุดิบที่ใช้ในการนี้จะถูกวางไว้ในอุปกรณ์ที่มี ฝาปิด密ดีซิด เช่น สาดหรือหวด (สำหรับการนึ่งข้าวเหนียว) ที่ใช้เพื่อแยกจากการสัมผัสกับน้ำโดยตรง ปัจจุบันการ ปรุงอาหารได้ประยุกต์หลากหลายประเภท เช่น การนึ่งขนม ผัดต่างๆ ปลาทูนึ่ง เป็นต้น

คุณค่าอาหารจากประเภทนี้จะได้รับสารอาหารอย่างครบถ้วน เพราะไม่ได้สัมผัสน้ำต้มเดือดโดยตรงเหมือน อาหารที่ต้องแข็งน้ำร้อนจัดตลอดเวลา อาหารจะมีความอ่อนนุ่ม ทำให้ร่างกายย่อยง่าย

วิธีการใช้สวัดหรือนึ่งข้าวเหนียว

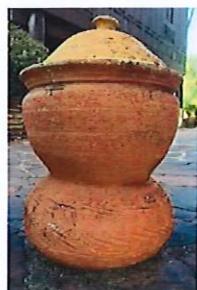
วิธีการนึ่งข้าวเหนียวโดยการใช้สวัดของคนปักษ์ใต้ นำสวอดมาตั้งไฟต้มน้ำร้อนให้เดือด นำข้าวเหนียวที่แข็ง ทึบไว้ 1 คืน มาห่อด้วยผ้าขาวแล้วตั้งไว้บนหม้อขันบนแล้วปิดฝาหม้อ ทิ้งไว้ประมาณ 25 – 30 นาที (ชาวบ้านในอดีต จุดธูป 1 ก้าน เพื่อบอกเวลา) จะได้ข้าวเหนียวที่มีคุณภาพ นิ่มและไม่แข็งจนเกินไปรับประทานง่าย และมีความหอม จากกลิ่นหม้อดินเผาทำให้รสชาติมีความหอมอร่อย อีกทั้งข้าวเหนียวไม่ติดภานะสวัด ทำความสะอาดได้ง่ายแต่ ต้องระมัดระวัง เพราะอาจจะหล่นแตกและสิ้นเปลืองในการนำกลับมาใช้ใหม่

พัฒนาการของสวัด

ปัจจุบันการใช้สวัดแบบหม้อดินเผาไม่เป็นที่นิยมแล้ว และได้มีการพัฒนาในการประกอบอาหารประเภท นี้ มีการประดิษฐ์จักรกลจากวัสดุจากธรรมชาติ รูปทรงต่างๆ มีจำนวนน้ำยาตามห้องคลอดอย่างแพร่หลาย เช่น หม้อ นึ่ง หรือหม้ออลูมิเนียม (ลังถึง) สามารถห้ามได้ง่ายและมีความทนทาน ลักษณะและรูปร่าง รูปทรงที่มีความ แตกต่างกันไป เช่น วัสดุจากธรรมชาติ ภาคเหนือ ภาคกลาง มักจะเรียกว่า หวด นิยมstanด้วยไม้ไผ่ โดยที่นำไปใช้ไฟ เรียหรือไฟบง ไฟเรียจะมีความเหนียว ยืดหยุ่นอ่อนตัวได้ดี เวลาบีบปากหวดจะอ่อน ตัวตามไม่หัก ส่วนหวดที่stan ด้วยไฟบง มีความแข็งแรงกว่า ข้อเสียคือหักง่าย ลักษณะของหวดส่วนที่เป็นก้นจะstanให้ต้าห่าง กันพอเมล็ด ข้าวสารไม่หลุดลอดออกได้ มีมุน 4 มุน ส่วนล่างของหวดจะเป็นทรงกรวย ปากผายออกกว้างกว่าส่วนก้น ขนาด ของหวดมีตั้งแต่ 20 เซนติเมตรไปจนถึง 40-50 เซนติเมตร ส่วนหม้อนึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันกันมากที่สุด คือหม้อ อลูมิเนียม (ลังถึง) ลักษณะเป็นหม้อขนาดกว้าง ใหญ่ มีหม้อต้มน้ำและหม้อสำหรับนึ่งที่เป็นรูเพื่อใส่ข้าวเหนียวหรือ ภาชนะในการนึ่งมีฝาปิด ต่อมาก็เปลี่ยนมาเป็นหม้อไฟฟ้า เพราะเป็นที่นิยมและใช้กันมากมีความสะดวกมากขึ้นได้ง่าย

และทันทานเก็บรักษาไว้ได้นานส่วนสุดหม้อดินเผาก็กลایเป็นของตกแต่งประจำบ้านหรือทำเป็นรั้วเพื่อเพิ่มความสวยงามในอีกมุมหนึ่ง

พิพิธภัณฑ์ศึกษาไทย สถาบันทักษิณคดีศึกษา มีห้องเครื่องปั้นดินเผาที่จัดแสดงอัตลักษณ์ภูมิปัญญาครัวไฟของชาวใต้ เช่น สวนหม้อดินเผา เตาถังชากระเบื้องเคลือบ หม้อไห และภาชนะอื่นๆ ไว้มากมาย นอกจากนี้ยังมีข้าวของเครื่องใช้จากการค้าขายในอดีต เช่น จีน ยอดลันดา อังกฤษ เปอร์เซีย ฯลฯ เข้ามาค้าขายแลกเปลี่ยนจนได้รับอิทธิพลการค้าขายทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนวัตกรรมทางสังคม วัตถุเหล่านี้ได้เก็บไว้เป็นองค์ความรู้เพื่อให้ได้ศึกษาเรียนรู้ในเรื่องราวของวิถีชีวิตต่อไป

สวนหม้อดินเผา

สวนภาคกลาง

หม้อนึ่งอโลมิเนียม (ลังถึง)

สวนใช้เป็นของตกแต่งบ้านหรือริมรั้ว

เอกสารอ้างอิง

พจนานุกรม ฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (หน้า 1275)

สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ “สุดท้ายหรือหัวด” ในสารานุกรมวัฒนธรรมไทยภาคใต้ เล่ม 16 สงวน ไชยเดช. จัดพิมพ์เนื่องใน
พระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม , 2542. หน้า 7817-7818

อินเตอร์เน็ต file:///C:/Users/Administrator/Downloads/psujssh,+Journal+manager,+--2008-
651%20(5).pdf